

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak

Helyben:		Videkre:	
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona
Fél évre	6 "	Fél évre	10 "
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "
Egy óra	1 "	Egy óra	2 "

Felelős szerkesztő
Kutasi Imre.

Szerkesztőség Csapó-utca 9. sz.
Kiadóhivatal Csapó-utca 9. sz.
Hirdetések a legmérsékeltető Árszabással mellet vétetnek fel

Magyar kasza-gyár.

Debreczen, jan. 14.

Az iparfejlesztési akció folyamatában alig ismerünk fontosabb momentumot, mint azt a szerződést, melyet tegnap kötött meg a kereskedelemügyi miniszter egy hazai kasza-gyár létesítése ügyében.

Ha az Isten is úgy akarja, hát a jövő év nyarán már magyar kaszával aratjuk a termést. Tegnap kötötték meg a kereskedelemügyi minisztériumban azt a szerződést, melynek értelmében báró Wieser József, mondseei kiváló hírű kasza-gyáros, haszánkban kasza-gyárat létesít. Wieser báró, kinek mondseei, stájerországi kasza-gyára a kontinens legjelentékenyebb telepei közé tartozik és kinek stájerországi telepéről nagy mennyiségekben importáltak eddig hozsánk az osztrák kaszákat, — szerződésben kötelezte magát arra, hogy a stájer határon, illetve Vas megyében, még ez évben fölépíti gyárat, melyet még ez év őszén üzembe is helyez.

A tervezett gyár kizárólag kaszákat és sarlókat fog gyártani, de úgy fogják berendezni, hogy a hazai évi milliárdnyi darab kasza-szükségleten kívül a bosznia hercegovinai, szerbiai, romániai, bulgáriai, törökországi és az igen jelentékeny

oroszsági szükséglet egy nagy részét is képes lesz fedezni. Wieser báró már eddig is jelentékenyen szállított ezekben az országokba és bizik abban, hogy modernebb felszerelésű magyarországi telepéről erre még inkább képes lesz.

Az új vállalat kiváló nagy fontosságát egyébként az tudja leginkább méltatni és megbecsülni, ki ismeri azokat a nehézségeket, mik a kaszának az előállításával egybekötvék. Fonalat, vásznat, szöveteket ma már szinte automatikusan állítanak elő a technikai vívmányok ördögösségével tökéletesített nagyszerű gépek. A kaszagyártásánál azonban olyan részletek vannak, melyeknek nehézségét csakis a teljesen begyakorlott emberi kéz tudja leküzdeni. Önálló, egy-egy részletre jól begyakorlott munkások kellenek a kasza gyártásához, kik ezt a képességüket szülőiktől öröklék, kora gyermekükben elsajátítva már azt a kezűgyeséget, mi ennél a munkánál a fő kellék. Wieser báró éppen azért már kezdetben ötven stájerországi munkáscsaládot fog betelepíteni, kiknek gyermekei a gyár munkaház-telepén magyar iskolába fognak járni, magyarokká nevelődnek és a gyárban kiképzett magyar munkásokkal együtt egy egész új iparosnemzedék fejlesztését teszik lehetővé. Az új gyárban egyébként már a legelső időben is két-

száz munkás fog munkát, kenyeret találni. Az alapítás költségei meghaladják az egymillió koronát.

Az új hazai iparág megteremtésében nagy érdemeket szerzett magának Löbl Mátyás hazánk fia is, ki fáradhatatlanul buzgólkodik azon, hogy újabb és újabb gyárosok telepítésével emelje a hazai ipar fejlődését.

A magyar kaszagyár alapítására vonatkozó szerződés megkötésével Hegedüs miniszter értékes alkotással gyarapította a hazai iparvállalatok sorát és öröme szolgálhatott, hogy az 1899: XLIX. tez. kedvezményét egy ily vállalatnak a létesítésénél érvényesíthette. Szívesen hiszünk, hogy Darányi földmivelésügyi miniszter is azon lesz, hogy a magyar mezőgazdaság arra hivatott tényezői, első sorban a kincstár gazdaságok, de az egész hazai gazdaközönség gyakorlati hazafiságával tegye lehetővé ennek a nagyfontosságú vállalkozásnak a föllendülését és mire a jövő év nyarán a Mindenható segítségével, bőséges aratásra készül majd az aratók vidám serege, magyar kasza csillogjon minden arató vállán. Magyar buzához — magyar kaszát! Magyar kaszához — Isten áldását!

Zerkowitz Emil.

Tárcza.

Lombos erdő...

Lombos erdő árnya alatt pihének,
Mulanak rám hervadó falevelek.
És az erdő zugásában bus ének
Zendül ajkán párja vesztett gerlének.

Elhallgatom elmerengve a busdalt
Szivemből is minden öröm rég kihalt.
A mióta megcsalta a hűtelen:
Hervadozik, bu eposzú szüntelen,

Ne keseregj bugó gerle az ágon!
Párodát még föl'falád a nyáron.
Szivem is majd öröme lel még talán:
Meggyógyítja igazszívű barna lány!

Meghiusult vásár.

Sámfánéült és várakozott. Nem csalta meg a reménység és a legjobb vásárt csíválhatja, mert akadtak ült vevők bőven ha egy szomorú esemény közbe nem játszik élete sorjában.

Lón ugyanis, hogy a vásár regelen Beregszász város gyepmesteri hivatalát végző rekeditorku Ádu cigány, ki a patrik fözött korlátlan kényuri hatalmat gyakorolt, így szólott hivatalban részes társához:

— Te Józsi, készítsd elő a kalitkát, osztán kimegyünk a piacra. Ilyenkor sok ide-

gen futya bevetődik és jó fogást csinálnatunk.

Az a kalitka valami nagyszerű találmánya a furfangos eszű emberiségnek. Négy kerékre van építve s hátul ajtójával elátva hol a nyakravaló nélkül járó ebet illő tisztelettel besétáltatják s nehogy «zugot» kapjon be is zárják utána az ajtót. Ekkor már vége vig Andrásnak. A kalitkából nem lehet ám gyere ki.

Józsi cigány, a kinek pisla tekintetű szemei figyelmesen tudták a hosszú rudra erősített drótot a rémülten menekvő kutya nyakába irányítani, megfogadta a felhívó szót. Előkészítette a kalitkát és Áduval egyetértésben kikocsikáztak a piacra követte a rajkók számtalan sokaságától.

A tova gördülő koesi megállott a Sámfáné asszonyom sátra előtt, s a rajkók körül ültek rajta mint ülhetek a pogányok az ő hálványisteneik körül.

Ádu és Józsi meg elindultak kutyafogdosásra. Közökben a dróttal vigyázó léptekkel nézegettek össze-vissza a piacon.

Balog uram a hetei féltékeny gazda valami répa-félet hozott be s miután lovait kifogta, felült a szekérré és boldog elégedettséggel falatozott egy szőrtarisznyából.

A szekér alatt meg a házat hűséggel őrző nagy komondor pislogott fejét előre nyújtott lábaira helyezve. Balog uram talán semmit sem tudott jelenlétéről mert éppen nem törődött vele s még csak a zsebkendőjét sem kötötte a nyakába.

De ha ő tudomását nem vett róla észrevette ám a két szemfüles cigány.

— Nizsd csak, Ádu egy csávargu kutya! — mutatott rá Józsi.

— Hul, te? — kérdezte Ádu.

— Utt ásekir állat ni! Ijj! be hátalmás egy állat!

Ádu is is meglátta a csendesen pihető kutya s menten kinyújtá drójtját, hogy nyakon csipje vele a hivatlan vendéget.

Azouban a falusi kutya épen nincs szokva az efféle erőszakos eljárásához s arról, hogy kutyák számára kalitka van készítve Beregszászban, egyiknek sincsen fogalma. Ők bizony azt véleményezik, hogy itt is oly nagy és háborítlan szabadságot élvezhetnek, mint tesszem azt: otthon, a hol kedvük szerint barangolják be a kukorica földeket és edegelik a málét.

A lomposfarku komondor is dühre lobbant hát a cigányi mezdulatra s miután látta, hogy a dróttal való igyekezetnek fele sem tréfa megcsattogtatta fehér fogait s aztán utca vesd el magad: kerekét oldott.

Ám a két cigány sem volt rest ilyen jó préda ritkán kerül s ezt elereszteni ostobaság volna. Nyargaltak hát az elvakult dühvel futó kutya után (ők is elvakultan). Ádu hamarosan neki futott egy harisnyaáruló zsidónak, ki a nem remélt összeütközéstől hanyathomlok hencsereedett fel, Ádu meg keresztül rajta s míg ők itt együtt szótárban nem szerőplő szavakkal igyekeztek elintézni a sajnos ügyet a szemesebb Józsi cigány egy alkamatos pillanatban kiereszte drójtját a megszorult helyzetbe jutott kutya felé és szerencsésen el is csipte.

A nagyvilágból.

— A szultán kegyelme. Konstantinápolyból táviratozzák, hogy a washingtoni török követés iradét kapott, amely szerint a szultán megkegyelmezett Szelim Szerkisz ismert keresztény arab írónak, az Elmcir című arab lap szerkesztőjének, aki annak idején a török állam ellen való izgatásai miatt Bejrutból Amerikába menekült.

— Mogtámadott jezsuiták. Madridból táviratozzák, hogy Saragossa katonai kormányzója, aki a nép jezsuita ellenes mozgalmait támogatja, megfosztották állásától. Mikor a kormányzó elutazott, a nép rokonszenve inpozans módon nyilvánult meg. — Hatalmas tömeg kísérte ki a pályaházhoz s lelkes bucsut vettek tőle. A vasutól visszatérőben a nép megtámadta az általuk annyira gyűlölt jezsuiták kolostorát. Betörték a kaput, s ha a rendőrség a kellő pillanatban meg nem érkezik, a jezsuita barátok helyzete igen válságos lett volna. A népet szétoszlatták, az izgatottság mindig tart. A várost katona ság tartja megszállva.

— Ujabb kémkedés a francia hadseregben. A cherbourgi arzenál egyik alkalmazottja ellopja az új pánczélos hajók tervezetét. — A tengerészeti minisztériumot az eset igen kellemetlenül érintette s azon van, hogy elsimítsa a történeteket, de ez aligha sikerül. Több francia lap határozottan azt állítja, hogy a tervezeteket a vasdobozzal együtt elflopták s a tengerbe dobták. — A buvárok tegnap felhozták a tenger fenekéről a dobozt, ami alaposan megdönti a tengerészeti minisztérium tiltakozó állításait.

A kisipar előtérben.

Debreczen, jan. 14.

A képviselőházban egy előkelő politikus azt mondotta, hogy a gépek terjedése a termelést jelentékenyen átalakította és ez a

— Gyere Ádu megván mán á bibás! — ordított örömmel.

Ádu futott a hallott szavakra és mütét ellen tiltakozó ebet nagy diadallal czepelték a kalitka felé.

A kalitkához érve, az erősen vergődő kutya nyakából kivette Józsi cigány a drótot hogy így megszabadítva majd beereszti a kalitkába. A kutya azonban furfangos észszel rendelkezik. A helyett, hogy a kalitka felé iparkodott volna, a megsértett becsület érve fel fordult Józsi felé s mérges felförmedés sel harapott mocskos öltözetébe és azután leugrott még pedig a munkálatot mosolygva szemlélő Sámfáné sátra alatt levő asztalnak.

Mintha földindulás tört volna, ki úgy rohant fel a gyenge készítésű asztal, kitálalva a rajta levő husnemű részeket az árokban folyó zavaros vízbe. A kutya belekeveredett a sátorot összetartó kötelekbe és ereje feletti dühvel huzta magával az egész készületeket.

Ádu cigány megszeppent hogy a már egyszer kézbe került kutya megmenekül. Hamarosan kihajította hát a drójtját utána. Azonban a drót utat tévesztett és a kutya helyett az ijedelemtől sóbálvánnyá változott Sámfáné nyakába került.

Az egybegyűlt nép szörnyű kaczagása terítette észre Sámfánét s a drótot nyakában érezve születésétől vissza tartott dühé most teljes mértékben tört ki. Lenyult az összeomlott sátor megett levő latyakba és azzal csapta tele Ádu cigány szeméit.

— Az akasztófára huzzanak fel! Hát

kisipartól a természetes talij többé-kevésbbé elvonta. Egy másik politikus pedig felpanaszolta a szakképzettség hanyatlását és a kétségbeesett versenyzést a kisiparban.

Mind a két állítás igaz és való. De le is kell vonni azoknak következményeit. Mert ha igaz az, hogy a gépek terjedése, a gyár ipari tömeges termelés felülkerekedése nyomta és nyomja a kisipart, ebből az következik, hogy a gépeket bele kell vinni a kézműiparba és hogy a kisiparost fel kell nevelni azokkal az eszközökkel, melyek azt a nagyiparral való versenyzésre képessé teszik.

Ezek között első helyen áll a szakképzettség emelése. Ki kellene keresni a kormány közegeinek a fővárosban és a vidéken a nagyobb ipari góczpontokon, a legügyesebb kézműves mestereket és ezeket stipendiumokkal ellátni, hogy jóra való tanoncokat tartsanak és ezeket a mesterségben alaposan kiképezzék. Létesíteni kellene ugyanezen góczpontokon tanoncz-otthonokat, a hol a tanoncz csekély díjért teljes mintaszerű ellátásban részesül és szabad idejét komoly felügyelet mellett szakismeretei gyarapításának szentelheti s a hol szakbeli nevelésről is gondoskodnak.

Igy a jobb módú szülők is szívesen adnák gyermekeiket a mesterségre, mert nem kellene attól félniök, hogy a mester nagyon féltet a házi foglyai jogával viszszaél.

Szükséges volna az alsófoku iparoktatást is reformálni s a hol csak lehet, az inasok oktatását nappalra áthelyezni, hogy az esti csatangolás ne rontsa meg a fiatal nemzedék erkölcsét.

De a szakképzést a felnőttekre is kellene terjeszteni, mert nem elég egy új és lehetőleg jobb iparos generációt nevelni, javítani kell a ma is. Erre a célra szolgál-

kutya vagyok én hogy drótot hajgálsz a nyakamba? | förmédt fel.

Ádu is Józsi is kétségbeesett pofát vágta e nem óhajtott fogásra és sietve eliramodtak Sámfáné átkozódó szája elől a kinek előre kitervelt jó vására a gyepmesteri hatalmas kötelesség miatt így meghiusult.

Összeszedte ugyan a pocstába került disznóságot, de hiába! Nem ment azután ő hozzá vásárolni senki.

A megszabadult kutya meg — élven a gyanuperrel nem ment többé vissza gazdája szekeréhez hanem az uton a melyben bejött a székvárosba futó léptekkel igyekezett visszafelé.

Balog uram ki a szekér tetejéről látója volt e megesett aseménynek kedélyesen kaczagott a történeteken s büszkén mondá magában:

— Dejst nem oly nevelést kapott az én kutyám, hogy egy rongyos cigány is ki fogja rajta!

A dolognak különben szegény Sámfáné itta meg a levét mert azóta hasztalan hívja magához a vásárló közönséget azt felelik neki:

— Nem kell nekem a maga szalonájál! Hiszen az az, a máket a kutya bele lökött a sárba.

Bizony-bizony sohasem tudja az ember hogy a véletlen mily furcsa eltérést eszközöl élete sorjában!

(Vége.)

nak a mestertanfolyamok, melyeket az egész országban szervezni kell; de ezekkel kapcsolatban mindentűt be kellene mutatni az illető iparosoknak az új gépeket, új szerzőmokat, sőt a modern és terjesztésre érdemes segédanyagokat is. Be kellene tanítani az iparosokat ezek kezelésére, sőt a kereskedelmi és iparkamarák útján módot kellene nyújtani az iparosoknak, hogy a gépeket jól beosztott, csekély részletfizetésre meg is vásárolhasák.

Ezzel kapcsolatban áll a kisipari hitelügy rendezése, mely a szövetkezeti eszme terjedése révén ugyan elég szép haladásnak indult, de még sok a tenni való, hogy a kisember sorsán alaposan segítsünk, anélkül, hogy anélkül, hogy a bőrt a sok és drága kamatt lenyuzzuk.

A szövetkezeti eszme továbbterjedésével gondoskodnunk kell nyersanyagbeszerző szövetkezetekről és közös árucarnokokról. — A fővárosban létesült közműhelytelepeket át kell vinni a vidékre s e révén kevés bérért mintaszerű műhelyeket, fűtést, világítást, hajtórót és használati gépeket is adhatnak a kisiparnak. Ez a kisipar felemelésének technikai része.

Kivánjuk, hogy a kisiparosok kivánalmainak a teljesülése boldogabb esztendőt hozzon a magyar iparra.

Belföldi dolgok.

Kossuth szobor Sárospatakon. Sátoralja-Ujhelyről táviratozzák: Tegnap délután Sárospatakon fényes ünnepséget rendeztek az ott felállítandó Kossuth-szobor javára. Az ünnepélyen Eötvös Károly tartott sikerült felolvasást. Az ünnepélyen a környék közönségének színe-java megjelent. Az ünnepélyt bankett és este bál fejezte be.

Angol lóvásárlások. Zágrábból jelentik: Az angolok délafrikai lószükségletüket tudvalevőleg nagyjából Magyarországon s Horvátország szomszédos részeiben szerzik be. A központ most Zágráb, s a horvát lókereskedők törekvése most oda irányul, hogy minden félig meddig alkalmas loanyagot az angol tisztekre tukmáljanak. A lóbeszerzést két bécsi cég vállalta magára, melyek kötelezték magokat márczius végéig 30,000 lovat Fiuméba szállítani. Eddig összesen 8000 lónál több ment át Zágrábon s e szállítás czéljaira Zágrában egész istállótömböt is építettek. A vásárlás mérvéről megközelítő képet nyerhetünk magunknak, hogy az ott levő lovak őrzése naponként 2000 koronába kerül Minthogy az istállók már két hónap óta megvannak s mindig tele vannak, maga ez a költség eddig 120,000 koronát tesz ki.

Télen nyiló lótszvirág. Az idei tél enyhességét mitsem igazolja jobban, mint a keszthelyi hóvíz tavában meghonosított lótszvirágok, amelyek levétkokrai rendes téli időjárás mellett eltűnnek. Az idén a meghonosított tíz faj közül négy faj még most is virágozik. A virágok azonban a nyáriakhoz képest csenevésznek, de azért egyre fejlődnek és számos bimbó látható a vízföldötti gödös levegőben.

A boerok szabadságharcza.

— Salyát tudósítónktól. —

Budapest, jan. 14.

Azt biztosra vette mindenki, hogy Bü-jow erélyes beszéjére a válasz nem késnet sokáig. Chamberlain nem hagyhatta szó nélkül, hogy ország-világ színe előtt úgy letárgyalják, mint a hogy a német kanczellár tette. Várták, hogy az angol miniszter szépen belátja, hogy erre a rendreállításra részol-gált, és lehetőleg kimagyarázza akkeri szavait és így megköveti a megsértet német hadsereget. Amde Chamberlain válasza nem ilyen. Hogy is lehetett volna feltételezni róla ilyet nem valami dicsőségtelejes, de minden-estre helyes eljárás. A válasz, amelyet adott leljesen megfelel az ő egyéniségének: büsz-ke, puffeszkedő, daczos. Kijelenti, hogy ő amit mondott, abból nem von vissza sem mit. Ő nem fog és nem akar egy külföldi miniszternek sem oktatást adni, sem tőle ilyent elfogadni. Egyedül és kizárólag ural kodójának és honfitársainak felelős.

Elhárítja magáról a vádat, hogy a dél-afrikai háborút ő okozta volna, megpróbálta bebiztosítani, hogy a boerok és az angolok harcza a délafrikai uralomért már régen hi-vatalbá lépése előtt kezdődött. Beszéde végén azután Chamberlain megemlíti az őrház-rendszer előnyeit és dicsőíti Kitchener lor-dot és a hadsereget. Valamely más hadsere-get egysorba helyezni az angol hadsereggel ez a legnagyobb hób, amit Anglia adhat Anglia büszke hadseregének heroikus bátor ságára és rendíthetetlen humanitására. Ez elismerését fejezte ki Milner munkássága iránt és azt mondta, hogy midőn a békét ki-hirdetik, Anglia már készen fogja találni Mil-ner kezeiben a közigazgatást. Remélem és hiszem, így végezte Chamberlain beszédét, a néhány nap múlva egybegyűlő parlament hangulata egyuttal a nemzet hangulata is lesz.

No ha a parlament úgy fog vélekedni, mint a nemzet, akkor Chamberlain aligha marad miniszter.

Még mindig nem oly rózsásak a viszonyok Dél-Afrikában, hogy Chamberlain any-nyira üsse a mellét. Azok a békehírek, melyek után oly mohón kapnak az angolok, — mint a Nederland boer hivatalos körökből értesült, — nem felelnek meg a valóságnak, bár az angol lapok Oranjestadból kelteztetik az ily tartalmu táviratokat, ahol tudvale völeg jelenleg Krüger elnök tartózkodik.

Külömben Chamberlain beszédjében ismét elvetette a sulykot, de azt hisszük, ez a válasz sem marad majd megjegyzés nélkül. Bülow nem önkéül, gondos mérlegelés után tette meg nyilatkozatát és valószínűleg fogja tudni módját ejteni annak, hogy az an-gol gyarmatügyi minisztert ismételtén kikötassa, hogy miként kell egy barátságos vi-szonyban levő állam hadseregéről beszélni.

Egyről-másról.

Nagyfoku elismerés.

Debreczen, január 14.

A mi kitűnő művésznökkel, a jóízű humoráról általánosan ismert Nagy Gyulával történt meg ez a furcsa história. Elbeszéltem, nehogy az örök feledés takarja rá a vizes lepedőt.

Tudvalevő, hogy Nagy Gyula egy fedél alatt lakik Szatyival. Aranyos fia mindkettő, az igazi bohémok fajtájából. — Ugy vannak együtt, mint az édes jó testvérek. Ha Nagy Gyula fűtől, Szatyi tánczol hozzá: ná pedig Szatyinak támad valami bolondériája, bizonyos hogy Nagy Gyula is kiveszi belőle a jussát. Teremtőm! Mit is csinálna ez a két

bohémgyerek, ha véletlenül meggyernek az osztálysorsjáték főnyereményét!

Vasárnap délután ott Durbinst sógorozott Nagy Gyula a Borban. Teit ház gyönyör ködött az ő. m. a főnéjében. A karzaton je len volt egyik szomszéd község előjárósága is, frenetikus kedvkitörései szemlélve Dur bints sógor jeles viselkedését. Öregbíró ura mat különösen elfogta a nevetetnek s hát ra hátra fordult a többihez e szavakkal:

— No, emmán döfi!

Bámultak, csodálkoztak, verték össze az érdes tenyerüket. Bizony egyik sem saj nálta meg a husz krajezár ánrétot.

Mikor aztán vége lett az előadásnak, a nemes előjáróság a büvölet hatása alatt ment egyik kisebb bormérésbe, hol nemso kára ékes tanakodásba kezdettek.

Hogy mi lett a tanakodás vége, azt teg nap délután megtudta Nagy Gyula.

Épen Szatyival diskurálgatott, mikor látja, hogy nyolcz, szürös magyar beállit az udvarra és egyenest az ő lakása felé tartanak.

— Mit akarhatnak ezek? — kérdezte Nagy Gyula Szatyit, aki persze világos ma gyarázatot nem volt képes adni.

Kimentek az atyafiak elébe, kik a folye sön illő torokköszörülés után megállape-dának:

— Mi tetszik? kérdezte Nagy Gyula el fogódott szívvel.

Stentori hangon szólalt meg öregbíró uram:

— Mink bizony Nagy Gyula ténsurat ke resszük, aki tennap a komédiás házban Dur bints sógor vót.

— Jó helyen járnak! Én vagyok az! — mondá Nagy Gyula, el nem tudva gondolni, hogy mit akarhatnak ezek a jóképü ma gyarok.

— Hát alissan kérem a fő főkomédiás urat, miak itt együtt elhatároztuk volna, hogy minekutána kelmed olyan jól meg tudta cselekedni Durbints sógort, hogy mán még a komám is azt mondta rá, hogy azt mondja: No, ilyet még nem ettem, mióta két felé áll a fülelem, hát mondok elhatároztuk, hogy ilyen ember lenn alkalmas a községünkben kisbírónak. Hát miak azért jöttünk, hogy meghívjuk kelmedet. Adunk ingyen lakást a falu házában, minden háztól egy fél véka szemetes buza, egy nyolczada tengeri, egy liter paszuly, meg egy kiló szalonna lenne a sallárium, no, meg egy fejelés csizma...

Nagy Gyula fennakadt szemekkel bá-mult a beszélő alakra. mig Szatyi a kazaj-tól félig ájultan vergődött az előszobában.

— Mit beszélnek maguk? Hogy én...?

— Mert mondta imé a komám is, hogy azt mondja, kár az ilyen ügyes embernek komédiásnak maradni, mikor becsületes hiva talt kaphat.

Nagy Gyula sajnálattal jelentette ki, hogy a megtiszteltetést köszöni ugyan, de el nem fogadhatja. Az atyafiak szomorodott szívvel kullogtak le az udvarról s az utcán tanakodva állottak meg.

— Talán keveset ígértünk neki? — mor dult fel a bíró.

— Lehet a! A kiló szalonnát még meg toldhatnók egy kis zsirozóval!

Már-már majdnem visszatértek ismét, de Nagy Gyula kénytelen volt megszökní hazulról a falrengető nevetés miatt.

Az atyafiak orra előtt sietett el. Berán-totta maga után a kaput és lobolt a szin-ház felé.

Eszében sem volt a jeles Durbints-nak, hogy ily nagyfoku elismerésben része-sítettik.

Riadalom a vásártéren.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, jan. 14.

A debreczeni országos vásár sok em-bernek emlékezetes marad, de olyan szo-moruan senki sem fog rá gondolni mint Alföldi Imre olajútőbéli munkás.

Szomoru esete a következő: Alföldi mre tegnap délután ki ment a vásárba, hogy ott szétnézen és a szükségeseket megvá-sárolj.

Gyanutlanul haladt végig a Széchenyi utcán és nagy érdeklődéssel nézte a sáto-rokban felhalmazott árukat.

Miko az utca végire ért, nagy töme-get látott a Miklós utca felé szaladni. Kiván csisága fellett költve és arra sietett a mer-ről a népet látta szaladni. Kérdezgette a sza-ladéktól, hogy mi történt, de a futók nem érték rá felelni, csak rohantak tovább. Alföldi dit senki nem figyelmeztette a közelgő ve-szélyre és ő haladt tovább.

A tömeg elhagyta Alföldit és ekkor vette észre, hogy mi elől futottak az embe-rek. Egy ökor megvadult a nagy zajtól és böszülten rohant végig az utcán, kergette maga előtt a megrémült néptömeget.

Alföldi is szaladni kezdett de már késő volt mert az ökor észre vette és mest már őt fogta üzőbe. Alföldi eleinte futott az ökor előtt de látván, hogy az ökor csak hamar utó-éri másképp akart menekülni. Egy famögé huzódott hogy talán nem veszi észre az ökor.

De a böszült állat itt is észre vette. Alföldit egy ideig védte a fa, de az ökor e g y s z e r felkapta a szarvára és fel-dobta a levegőbe. Alföldi fejével esett vissza a földre mire az ökor ott hagyta és rohant az elmenekült emberek után.

Alföldi nagy nehezen felállott a földről és menni akart a lakására, de alig lépett ket-tőt rémülve vette észre hogy a feje több he-lyen be tört és az ökor szarva az álla alatt is mély sebet ejtett.

Vissza esett a földre és ott maradt mig a rendőrök észre nem vették a földön fekvő embert és utánna néztek, hogy mi baja van. Mikor látták hogy súlyosan meg van sebe-sülve, hordágyat hozattak és arra rátették az eszméletlen embert s kivitették a közkör-házba, a hol ápolás alá vették. Alföldi egy néhány hétig megfekszik a vásári élve-zetet.

A torony halottja.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, január 14.

Megrendítő szerenéselenség történt teg nap délután Mikola községben.

Tegnap temették ugyanis a községnek egyik vagyonos polgárát s meghúzták az összes harangokat. A harangozónak sürgős dolga akadt és nem várta be a temetés vé

gét, hanem a harangozást rábista a gyermekekre, akik ilyen alkalomkor sokan szoktak felmenni a toronyba.

Ez alkalommal is vagy nyolcz gyermek volt a toronyban s mikor a harangozást befejezték, minthogy a harangozó nem volt ott elhatározták, hogy galambokat fognak.

A galambok a toronyablak felett lévő párkányon ültek, hogy tehát észrevétlenül a madarakhoz férközhessenek, fel kellett mászni az ablakba s onnan kívülről kinyulni a galambokért.

A fiuk közül a négy legnagyobb: Lajos Vincze, Recsák Feri, Gulyás Feri és Marez József vállalkoztak e veszélyes terv végrehajtására.

A négy fiu felkuszott a torony ablakába s belekapaszkodott az ablak keresztfájába és úgy nyultak fölfelé a külső párkányra. A nagy súlytól a korhadt keresztfa eltört, s a négy gyermek hanyat vágódva zuhant le a toronyból. Kettő közülök fejével, kettő pedig háttal esett a földre.

A két előbbinek teljesen szétzúzódott a koponyája s rögtön meghalt, a másik kettő pedig súlyos belső sérülést szenvedett s most a halállal vívódik.

Mulatságok.

Farsangi Naptár.

Január 16 án. Gazdászok táncestetélye Bikában.

Január 19 én. Asztalos ifjuság bálja a Bikában.

Január 25 én. Kereskedők bálja Bikában.

Január 25-én, Függetlenségi-Kör táncestetélye.

Január 26 án. Polgári Kör bálja Bikában

Február 1 én. Kőművesek Iparosok és segédek zártkörű táncestetélye Koronában.

Február 2-án. Bohóc-estély Bikában.

Február 5 én. Iparos-Kör bálja Bikában.

Február 15 én. Fülleregylet tea-estélye Bikában.

☉ Táncestetély. A debreczeni iparos kör 1902. évi február hó 2 én vasárnap az aranybika szálló disztermében szjót pénztára és könyvtára javára zártkörű táncestetélyt rendez. Belépő díj 2 korona. Jegyek előre vált hatók a meghívó előmutatása mellett: Szedlák József, Nagy András, Tóth Ferencz, Fridvasszky Rezső és Gyürky Sándor urak üzlésében és este a pénztárnál. Zenész: Magyaritestvérek. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este 8 órakor.

NAPI HIREK.

A város vagyon leltára. Vecsey Imre tb. főjegyző nagybuzgósággal és szorgalommal dolgozik a város vagyon leltárának összeállításán. Az újonnan összeállított vagyon leltár a január 30-iki közgyűléshez lesz beterjesztve.

— Egyetemi tanár a börtönben. Dr. Korzon aki a varsói egyetemen történelemtanár évek előtt egy historiai tanulmányt adott ki, amelyet Oroszországban betiltottak. Nemrégiben házkutatást tartottak nála, mely alkalmával megtalálták lakásán e tanulmány egy

példányát. Hivatkozott a tudós professzor arra, hogy művének egy példányát megőrizhesse, a rendőrség nyolc napi fogságra ítélte e.

— Bűnügyi főtárgyalások. Ez évben az első bűnügyi főtárgyalás az alább irt napon kezdődik. Ugymin: 1902. év január hó 17-én pénteken, Fodor Imre ellen — lopás büntetéseért, Pálincás Ferencz ellen — erősfelindulásban elkövetett halált okozott súlyos testi sértés büntetéseért.

— A szegényekért. A vasuti kocsikban és állomási helyiségekben elhagyott tárgyak, u: m: bőröndök, táskák, kalapok, esernyők, botok, ruha és fehérneműek stb. Debreczen állomás podgyász felvételi helyiségében 1902 évi január hó 28 án d. u. 2 órakor kezdődő nyilvános árverésen elfognak adatni. A befolyó összeg a helybeli szegény alap javára fordítatik.

— Megverte a nyelve. Kanyó Julcsa hires veszekedő asszony volt a Darabos-utczán. Félt mindenki a nyelvétől, mint az ördög a tömjéntől. A kivel ő egyszer keréket akasztott, megmosdatta úgy, hogy a záporosó sem különbül. Különösen a lakók voltak meg akadva vele, mert mindig kereste az alkalmat, hogy valakibe beleköthessen. Tegnep este is így kötött bele Kis Mihálynéba, kinek a térje a nagy veszekedésre épen hazaérkezett s hallván a történt dolgokat, neki rontott Kanyó Julcsának s alaposan kiadta járulékát egy darab fával. Azóta Kanyó Julcsa úgy elhalgatott, mintha elvesztette volna a nyelvét.

— A katonai puskaművesek nem üzhetnek ipart. Hegedűs miniszter leiratot intézett az iparhatóságokhoz. E szerint a honvédelmi miniszter valamenyri honvédkerületi parancsnoksághoz intézett rendelkezéssel a tényleges állományu honvéd puskaműveseknek a magán ipar gyakorlását jövőre teljesen eltiltotta s egyuttal intézkedett, hogy a már ezidészerint iparigazolvánnyal ellátott puskaművesek től ezen iparigazolványok az illetékesparancsnokságok által haladéktalanul bevonassanak s a kiállító iparhatóságoknak beszoállításának.

— A vidéki építők érdekében. A kereskedelmi iparkamarához a kereskedelemügyi miniszter oly értelmű rendelése érkezett, hogy jövőre a tárczája körében előforduló vidéki állami építkezések tervezésével és művezetésével megbizandó építész szerződésbe mindenkor felvétessék egy u j a b b kö t e l e z e t t s é g. Eszerint a művezető építész az építkezési munkáknak verseny-tárgyalásra becsátása alkalmával a terveknek és költségkivonatoknak egy másolati példányát, a vállalkozók részéről leendő betekintetés végett megküldeni tartozik azon vidéki állam építészeti hivatalnak, melynek területén az építkezés kivitelre kerül.

— Szomorú vásár. Szomorú vásárja volt Bankó Mihály szomszéd községbeli lakosnak. Bejött az országos vásárba egy pár esikóval, melyeket hamarosan el is adott. A jól sikerült vásár öröme után alaposan beszeszelt a jó gazda, úgy, hogy mikor szekere felmászott, azt sem tudta: melyik tájkán jár a kerek világnak. Azután meg a virtus is kitört rajta és kegyetlenül vere-

getni kezdte lovait. Futottak is a szegény párák, de egyszer szépen befordították Bankó gazdát az utszéli árokba. Bankónek a jobb keze eltört, arcját és tenyerét is erősen megverezte. Ismerősei segítségével hazavittek s most szomorúan emlékezik a debreczeni országos vásárra.

— Népgyűlés Debreczenben. Gál István, Löki Antal és Szabó József debreczeni lakosok engedélyt kértek a hatóságnál, hogy jan. 19 én délután fél háromkor a Széchenyi-téren népgyűlést tartsanak. A gyűlés tárgysorozata: 1. A nép gazdasági és politikai helyzete. 2. munkanélküliség oka és annak megoldása. Az engedélyt a gyűlés megtartására megkapták.

— Egy 104 éves asszony halála. Egy 104 éves asszony halt meg a múlt pénteken a szilágymegyei Felső Szoporon. A bibliai kort ért asszony: Rabló Györgyné, szül. Gyimant Flóra, miután két férjét tisztességgel eltemette, 18 évvel ezelőtt esküdtött örök hűségét Rabló Györgynek, aki akkor életerős fiatal ember azonban kegyetlenül megcsalódott mert a házasságot teljesen megőszítette. Az elhunyt két előbbi házasságából 10 gyermeke született, akik azonban már mind meghaltak.

— Az egészség tízparancsolata. A most megjelent Jó egészség című lapból vesszük át ezt megszivlelendő tízparancsolatot. 1. En gyomorral reggel ki ne lépj az utcára. 2. Ha meleg italt itál, ne menj hideg levegőre. 3. Melledet és hátadat jó melegen tartsd. 4. Hideg levegőben az orrodon át végy lélegzetet. 5. A hataddal se hideg falhoz, se meleg kályhához ne támaszkodjál. 6. Vasuti kocsiban az ablak mellett ne ülj. 7. Hideg, szabad helyen mozdulatlanul ne ülj. 8. Télen ne hevílj. 9. Fürödj meg minden nap és lehetőleg kor reggel, hogy a bőröd friss legyen. 10. Mielőtt lefeküdnél, melegesd meg a lábadat.

— Két millió az állattenyésztés föllendítésére. Ismeretes de leg, hogy a földművelésügyi kormány a köztenyésztésre szolgáló tenyészanyag beszerzésében a községeknek kezére jár és a jobb anyag terjedése érdekében azokat a község teherviselési képessége szerint kedvezményes áron adja át. Az akció ez évben már oly fejlődést mutat, hogy Darányi földművelésügyi miniszter elhatározta, miként tárczájában erre a célra két millió korona hitelt kér, ebből 1 millió 710 ezer koronával a szarvasmarha tenyész tésze segélyeztetik, 100 ezer korona juh spá állatok beszerzésére, 90 ezer korona pedig a baromfitenyésztés föllendítésére használtatik föl. Hogy minél több folyamodó község szerezhesse be állattenyészanyagot, a miniszter elrendelte az állattenyésztési felügyelőknak, hogy a kedvezmények mértékének megállapításánál szigorú körültekintéssel járjanak el s a kedvezmény megálapításánál a község anyagi helyzetét mérlegeljék.

— Debreczeni gazdák tanulmányi kirándulása. A gazdasági egyesület folyó január hó 15 én, szerdán délelőtt a gazdasági tanintézet dohánykísérleti telepére (Pallag pusztá) tanulmányi kirándulást tart; a részvételre felkértek az egyesület tagjai s általában az összes dohánytermelő község. Indulás szerdán délelőtt fél 9 órakor a Bika szállodától.

— A vetőmag termelése érdekében. A földművelésügyi miniszter rendeletet intézett a magyar óvári gazdasági akadémiához és a többi gazdasági intézethez, hogy gazdaságuk

ban ve leg, hog gazdasá remnek magva értékes

csavarg Nagy ti véházba jat hirté sétálgat Magyar tartott, és ham gadta te

délután künn já de a na ott talál kót áru talált m halánté rült el rök hon házba s

áliskola még e semmit fia eltü a ki a

dő-társu kón a tá rendez, kedelem kereske Csiki L theol. a vetítő k Szántó deté est

— Itt ügyi m ki az i éleleik saval köteles ezen a kiadták előbbi hogy n joguk ban az tósági ételek től. Fő tóságát nak tilt ilyen ip

számos getni a banduk felé. Id szitette zódszi szája t s alig t meit. N dott s nálatos kiment sal hal gában

ban vetőmagtermeléssel foglalkoznak illetőleg, hogy azokat a növényeket, a melyek gazdaságunkban a legjobb minőségben teremnek, oly módon természetessé tegyék azok magva mint kifogástalan minőségű vetőmag értékesíthető legyen.

— **Elfogott kabáttolvaj.** Tamási Gyula nevű csavargó merész tette határozta el magát. Nagy titkosan bevonult a Magyar király kávéházba s Erős Jakab tulajdonos tálibkabinját hirtelenséggel elberheite. Azután vigan sétálgatott a piczon mintha övé lenne fél-Magyarország. Öröme azonban nem sokáig tartott, mert a poszton álló rendőr észrevette és hamarjában lefűlelte. Tamási nem is tagadta tettét és most a kóterben elmélkedik.

— **Szerencsétlenség a lóvásárban.** Tegnap délután Molnár Gábor újvárosi földmives künn járt a lóvásárban, lovat akart venni. De a nagy sokadalomban eltalált bámulni és ott talált megállani a hol néhány szilaj csikót árultak. Az egyik esikóhoz nagyon közel talált menni és ez kirugott. A rugás éppen halántékra érte Molnárt, ki eszméletlenül terült el a földön. Az esetről értesített rendőrök hordágyra tették és bevitték a kórházba ahol most élet halál közt lebeg.

— **Eltűnt diák.** Mathé Vilmos 13 éves reáliskolai tanuló eltűnt szüleinek lakásáról még e hó 8-án, — azóta nem tudnak rólla semmit. Az apja csak tegnap jelentette be a fiu eltűnését Végh Gyula h. főkapitánynak, a ki a fiu körözését eirendelte.

— **Felolvasó-estély.** A debreczeni kereskedő-társulat 1902 évi. január hó 16-án csütörtökön a társulat dísztermében. Felolvasó-estélyt rendez, a következő sorrendel I. Az ókori kereskedelem története. II. rész. A bibliai népek kereskedelmének története. Irta és felolvassa: Csiki Lajos ur, a Ferencz József-rend lovagja theol. akad. dékán. 2. Délafrika ismeretese, vetítő képek bemutatása mellett. Előadja: Dr Szántó Sámuel ur, keresk. akad. tanár. Kezdeté este 8 órakor.

— **Italmérők iparigazolványa.** A kereskedelemügyi miniszter még 1900-ban rendeletet adott ki az iránt, hogy azok az italmérők, akik az élelmiszerekben élelmiszerek keresetszerű eladával foglalkoznak, illetőleg iparrendélyt kötelesek venni. Minthogy az előjárások ezen az alapon az igazolványokat általában kiadták, a miniszter most kijelenti, hogy az előbbi rendeletében nem következik az, hogy most már az italmérőknek föltétlenül joguk van az iparigazolvány elnyerésére, abban az esetben is, ha esetleg egyes helyhatósági rendelkezés útján el vannak tiltva az élelmiszerek és élelmiszerek kiszolgáltatásától. Fő híjja tehát a miniszter a városok hatóságát, hogy — mivel az italmérők el vannak tiltva az élelmiszerek kiszolgáltatásától, ilyen iparigazolványt ki ne adjanak.

— **Pocsóta kura.** Nagy Gedeon nap-számos tegnap este erősen be talált szedgetni az olcsó borból s részeg állapotban bandukolt a Csokonai-utcán levő lakása felé. Ide oda való tántorgása közben elveszítette az egyensúlyt s fejével zubant bele zöldszínű borítékkal bevont pocsótába. Szeme szája tele lett a kellemetlen ízű folyadékkal s alig tudta kitörölgetni sárral fedett szeméit. Nagy Gedeon hamarosan feltápáskodott s meggyőződött a pocsóta-kura használatosságáról, mert mintha kábult fejből kiment volna a gőz, oly egyenes testtartással haladt tovább, nagyokat mordulva magában holmi csatornázásról.

— **Talyiga veszedelemben.** Tegnap délután a városháza előtt majdnem nagy szerencsétlenség történt Nagy István vidéki ember feleségével egy talyigán ülve átakart menni a Rózsa utcába. Alig néhány lépésnyire jött a kisvonat a mit Nagy nem vett észre anynyira elvolt foglalva a lovával. A vonat erősen csengetett de Nagyt nem riasztotta vissza attól, hogy neki ne vágjon az átmenetnek. A vonat neki ment a talyigának és azt 10 lépésnyire tolt maga előtt. Végre megállították a vonatot és kiszabadították a talyigát kellemetlen helyzetéből. Az esetnek különben még a rendőrség előtt lesz folytatása mert a figyelmetlen embert bejelenítették.

— **Meglopott asszony.** Kun Istvánné tegnap bejelentette a rendőrségen, hogy a pénzét ellopták. — Keserves nélkülözések között takarított meg 240 koronát és azt a pinczében tartotta elrejtve. Tegnap mikor megnézte, hogy ott van-e még rémülten vette észre hogy a pénznek már csak hült helye van. Valaki kilöste hogy Kunné hová teszi a pénzét és mikor senki sem látta elvitte. Kun Istvánné kétségbeesve jelentette be a lopást a rendőrségnek a mely megindította s nyomozást az ismeretlen tolvaj után.

— **A szerelmi bánat.** Kovács Agnes cselédleány Nagy János magánzónál szolgált már évek óta. Hűséges, dolgozó cseléd volt s gazdájaék nagyon kedvelték. A leány tegnap reggel egész váratlanul eltűnt és azóta nem tudnak nyomára akadni. Nagy az este akuttatta a cselédszobát, hogy nem-e tűnt el valami a leánnyal, de nem hiányzott semmi. Kutatás közben azonban egy, a saját nevére címzett levelet kapott, melyben elmondja a leány, hogy volt egy szeretője, ki most rúttul megcsapta és elhagyta. Szerelmi bánatában el akarja émszteni magát, de mielőtt ezt megtenne, megpróbálja feltalálni hűtlen kedvesét. Nem lehetetlen, hogy a levélben foglaltak valótlanosságok s a leány épen a kedvesével szökött meg.

— **Fekete himlő Bécsben.** A bécsi Allgemeine Krankenhausban megint olyasféle riadalom van, mint amilyen a pestis bacillusok kal történt fertőzések okoztak. Neusser tanár klinikáján tegnap két ápolónő hirtelen megkapta a fekete himlőt. Előbb az egyik betegedett meg lázas tünetek között és amikor Neusser megvizsgálta és a fekete himlő diagnózisát minden kétségen kívül megállapította, a veszedelmes beteg azonnal egy kűlön célra épített barakba vitte hova a beteg megfigyelésére dr Jerner tanársegédet küldték ki. Az asszisztens ép úgy mint annak idején a pestis fertőzés alkalmával dr. Müller, a beteggel együtt teljesen el van zárva a külvilágtól. A barakk körül kötelelet vontak és a sötétség beálltával zöld jelzőlámpások figyelmeztetik a járó kezőket, hogy ne közeledjenek. Később még egy másik ápolónő is megbetegedett hasonló tünetek között. Ezt is a barakkba szállították.

— **Felcsúg becsúja.** Fülöp Károlyné régóta gyanítottta, hogy férje megcsalja. Tegnap este aztán az ura után lesett, s midőn az szeretőjével: Fuka Erzsivel ablaka előtt elhaladt, egy fazék forró vizet utánuk öntött. A leányt nem érte semmi baj, de Fülöp megbűnhődött vétkéért. A forró víz eltalálta s csuful összeforrázta a nyakát, meg a hátát.

— **Kutya helyet embert lött.** Megrendítő szerencsétlenség történt a napokban Miklósfalván. Veszett kutya esatlangolt a falu utcáján s pusztaság emberek üldözték a veszedelmes állatot. Egy fiatal állott állapotban lévő asszony. Bar

kó Ferenczné éppen akkor lépet ki az utcára mikor Higer Antal rendőr a kutya helyét Barkónét találta, ki halva rogyot össze.

Paraszt becsület.

Saját tudósítónktól.

Kolozsvár Január 14.

A monostori kétvitéz-között egy legény öngyilkossá akart lenni, mert szeretett és nem lehetett az övé az a leány, a ki oda-nőtt a szívéhez örökre, elválaszthatatlanul.

Régi történet ez, mely mindig új marad. Eppen csak a szereplők nevei változtak. Felekán Andrásnak hívják a 23 éves legényt. Nem régen szabadult ki a katonaságból s azóta atyjának segít a gazdálkodásban. Dérék, szorgalmas, ügyes fiu és föltötte érző szívvvel bír. Csak kis igy történhetet meg, hogy beleszeretett egy szép, de vagyoni tekintetben igen szegény leányba, kit nőül akart venni.

Hiába ellenézték tervezet házasságát hozzártatói, ő rendületlenül, szívének egész melegevel ragaszkodott a leányhoz s megtartotta azzal eljegyzését is.

Hozzártatói még akkor sem tudtak bele nyugodni a dologba. Folytonosan bizatták, hogy még nem késő — szakítson Menyaszonyával s vegyen el egy más leányt a ki módosabb, gazdagabb választottjánál.

Felekán Andrásnak a sok szöbészéd a lelkére hatott ugyan, de szerelmétől eltántorítani nem tudta. Sőt ellenkezőleg s ez a szép vonás a szomorú historiában. Megérlelte azt a sötét elhatározást, hogy inkább megváltik az életől, sem hogy mást vegyen el, mint a kit szeret s a ki őt is viszont — szereti. Ez elhatározását nyomon követte a tett.

Tegnap, hajnali 5 óra tájban egy keserves sirás közt eltöltötte éjszaka után — felakasztotta magát az apja istállójának egyik gerendájára. Szülei azonban éltek a gyanúval, szemmel tartották fiukat egész éjjel s midőn az reggel kiment — utána lopódtak. Így még idejekorán levágták a kötélről.

Valószínű, hogy az eset után a szülők is becegyeznek fiuk házasságába s beveszik familiájukba a szegény de szép leányt: fiuk szerelmét, kiért az, az ő egyszerű parasztbecsületében később lett volna inkább elvetni magától az életet, semhogy megcsalja.

Sziuház.

* **Cyránó de Bergerac.** Tegnap este Ros taud megrázó drámája Cyránó került színi közepes ház előtt. Az egész estén Komjáthy tartotta lekötve a közönség figyelmét. Az ő Cyránója nem szorul dicséretre. Az este is nagy sikert aratott, úgy hogy sokszor nyílt színen megtapsolták. Udry Árpád is izvekezteteni magáért a mi sikerült is neki. Komjáthy mellett Szabó Irma jeleskedett a Roxán szerepében. A kisebb szerepek is mind jó kezekbe voltak letéve. Sziklay, Érczkövy, Bartha mind nagyon jók voltak. Jó volt Szőke Sándor is egyik kisebb szerepben. Az előadás elég simán ment végbe csak a szünetek voltak elég hosszúak.

Sz. V.

Az asszony szeretője.

— Orgyilkosság az országúton. —
Saját tudósítónktól.

Budapest, jan. 14.

Vakmerő gyilkosság történt a nánai országúton.

Szöllősi István hidegkúti fiatal gazda kedden reggel a feleségével együtt ment a nánai hetivásárra. A felesége valami eladni valót is vitt. Estefelé járt az idő, amikor elindultak Nánáról haza Hidegkútra.

Még nem értek a községük határába, amikor rájuk sötétedett. Amint az országúton haladtak, egyszerre lövés dördült el és Szöllősi István, akit halántékon talált a golyó a lovak közé bukott.

Felesége, amint ezt a vizsgálat során előadta, hátul ült a kocsiban s a lövés után megkapta a férje kezéből kiesett gyepőlőszárat s a lovakat megállította, azután férjét fölemelte a kocsiba és hazahajtott, ahol a község házában rögtön bejelentette az esetet.

A megindított nyomozás során a esendőség már kiderítette a gyilkost Cserei Gábor személyében, aki pár hónappal ezelőtt még mint kocsis szolgált Szöllősinél. De a gazdája elzavarta állítólag azért, mert észrevette, hogy a kocsis és felesége bizalmas viszonyban voltak egymással.

Ezt a körülményt úgy a gyilkos, mint Szöllősiné tagadják, úgy szintén a gyilkosság elkövetését, de több tanu látta Csereit aznap estefelé puskával csavarogni azon a tájékon, ahol a gyilkosság történt s ezenkívül a fegyver is előkerült.

A letartóztatottakat a vizsgálóbíró megérkezéséig őrizet alatt tartják.

Különfélék.

+ Egy léghajós kalandja. Kellemetlen utikalandja volt a napokban Mousset, bordeaux-i léghajós. Vasárnap délután fél öt órákor kirándulásra indult a levegőbe nagy közönség jelenlétében. Bordeaux közelében folyik a Garonne s a léghajó körülbelül 500 méternyi magasságban lebegett a folyó fölött, amikor a gömb kiszakadt. A gép sziszegve tódult ki belőle, mire a meglohadt gömb, kétrét gömbülve, szédületes gyorsasággal zuhant alá. Leirhatatlan izgatottság fogta el a nézők seregét, amely a folyónak mind a két partját ellepte. Tán 100 méternyre lehetett a zuhanó gömb a víz tükre fölött, amikor Mousset, a léghajós kikukott a csónakból, egyenesen bele a folyóba. Szerencsére akadt néhány csónak a baleset helye közelében és nagy munkával sikerült ilyenformán kirapadni a feldoklót a Garonne rohanós árából. Maga a léghajó tönkrement gazdája, azonban megmenekült a hideg fürdő árán.

+ Az is valami. Milliomos: Végre is, pénzem nem szerzett nekünk boldogságot. Neje: De irigység tárgyaivá tett.

+ Lovasított kereskedelmi utazó. A Leipziger Tageblatt közli a következő, nem mindennapi hírdetést: »Lovasított kereskedelmi utazó, szakképzett, akadémiát végzett kereskedő, egy bizomány üzlet tulajdonosa, aki Lipse vidéket rendszerint látogatja utazva be, bármely szakmához tartozó elsőrangú kereskedő-zégek képviselését elvállalni hajlandó. Az utó számos földbirtokosnál, építőmesternél, gyárosnál, vendéglősöknel, orvosoknál jól be van vezetve és rendszeres megjelenésével és sneidig lovaglóképeségével fogva a vidéken mindenütt reprezentálóképesnek van elismerve, akinek új üzlet összeköttetések létesítése nem fog nehezére

esni. Szíves ajánlatok, stb.« Ez a hirdetés a jövőnek igen vonzó képét tárja elénk, midőn majd lovasított kereskedelmi utazók száguldoznak be az országot és versenyre kelnek az automobilon utazó kartársikkal.

+ Megleczkétett pap. Egy angol lapban olvassuk a következő mulatságos történetet: Egy fiatal pár jelent meg egy lelkész előtt, szeretetben gazdagon, de pénzüik nem volt. Nem tudták leszurni azt a pár ezüstöt, melylyel a lelkészt megfizethették volna és az az ember, akinek az áldása nélkül a házasságot meg nem kezdhették, kemény szívű ember volt. »Ha nincs pénz, nincs esküvő«, — mondotta a pap. A menyasszony gondolkodóba esett és aztán így szólt: »Engedje meg, hogy hazamenjek szent atyám, majd elhozom a pénzt.« A tisztelendő ur megadta a szabadságot és a menyasszony elment. Csakhamar visszatért a szükséges shillingekkel és a szertartás megtörtént. Amikor ez megvolt, így szólt a fiatal asszony: »Sankise támadhatja meg többé ezt az esketést?« »Senki«, — felelte a pap. — »On se, szentatyám?« »En se.« »Isten áldja meg szentatyám, itt van a zálogcédula, téli kabátjáról, melyet az imént magammal vittem a sekrestyéből a zálogházba, hogy az esketési díjat megfizethessem.«

Párisi szenzáció.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, jan. 14.

Szenzációs bünper tárgyalásával vannak tele a párisi lapok és ugyancsak sulyos váddal illetik az esküdtbírókat, amely egy ügyes védőbeszéd hatása alatt tisztára mosott egy gyilkost. Maurice (Martin, a vádlott, párisi típus: olyan ur, akinek csinos a bajusza, ügyesek az ötletei, a táncza pompás; akinek tehát nagy a keletje az éjszakai világában. Ezt a típust a párisi ember »macron« névvel jelöli meg; a karakterisztikája pedig, hogy a kedvese szerelmeinek jóvödelmében osztozkodik. Maurice Martin kedvese egy kis énekesnő volt; egyike azoknak a csinos leányoknak, akiknek darázs a természetük és rossz a helyesírásuk. Kedveseinek a száma, természetesen, tetemes volt, hála Maurice ur ügyességének, aki értett a fölhajtáshoz. Téli a café concertek szepa réiben élte világát a két érdeklős, nyáron pedig, a téli szerzeményből, a tengerparti fürdőkben pihenték ki a fáradságukat. Egy napon, a múlt év nyarán, durgazdag ur került a hálóba. Annak az urnak is csinos volt a bajusza és ügyesek az ötletei; sulyosbította pedig a szerencsét jékora gazdasága is. Alice Alix szíve csakhamar meggyült az új bel-ami számára s a dolgok rendje szerint fölmordta az összeköttetést régi barátjával. Maurice a szakítással »keresetét« vette el, bánatában pedig megölte a lányt azzal a szándékkal, hogy vele együtt haljon. Az utóbbi azonban elmuaszította megcselekedni.

— Magam sem értem, mi vitt a tett elkövetésére? — vallotta könyek közt a gyilkos a bírál előtt; a szíve tele volt Alice iránt érzett szerelmmel. . . Mikor ott álltam előtte s ő azt mondta nekem, hogy köztünk immár mindennek vége, éreztem, mint borul el szemem előtt a világ. . . A kés ott feküdt a szobája asztalán és pengéjének fénye épen felém csillant. . . Igen, bíró uraim, az acél volt az oka mir-

dennek! Belém szuggerálta a tettet; uniszolt, hogy öljem meg! Hogy a vérét lás-sam! . . . Pedig úgy szerettem szegényt. . . Az én szegény jó Aliceomat! . . .

Henry Robert, az ügyvédje, a legmegkapőbb szónoki fogásokkal fejtette ki ennek a hypnotikus momentumnak a fontosságát.

— Mi az emberi tett? — kiáltotta a védő. — Egy külső ok hatásának a következménye. Az ember gyarló, különösen az ilyen idegromlott párisi ember, akinek a nap minden szakában más a lelke, más az eszmévilága. . . Azt hiszem, abban a hangulatban én is megragadtam volna a gyilkoló szerszámot. . . sőt önök is, uraim! . . .

A bírál pedig kimondták a gyilkosra a fölmentő ítéletet.

CSARNOK

A felsült szerelmes.

(Vig népies elbeszélés.)

Irta: Szini Péter.

(Folytatás.)

V.

Egyszerre csak megállt s jobb keze hüvelykével homlokon bökte magát s kezdte saját nénjét műrőleg lehordani.

— No te nyurga Ladang, a meáldódat is, csak igazán nagy számár is vagy te! Én mondom ezt neked, én magam. Már hogy fel nem is tudad te azt ökölled érne, hogy hát a mi illendő, hát illő legyen? Vén marha! Nem csodálkoznám, ha részeg lettél volna, de hát egy gyűszűnyit sem ittál. Ehun ni! Hát nem tudad te vén számár, hogy a szombat után vasárnap van sorban? Persze, hogy nem tudad. Mit is tudsz te? Bolond vagy, számár vagy minden familiástól! Én mondom ezt neked én magam. Ehun ni. Megigéri annak a szerelmes fattyúnak, hogy már ma elvégez mindent; nem gondolja meg, hogy vasárnap nem lehet Vaczkornéval beszélni, mert az minden vasárnap délig alszik akkor is csak azért kél fel, hogy délután még hosszabbat huzzon belőle. Látod, vén bolond, iyekeket csinálsz te: kakas csipje meg a dolgod. Nem csodálkoznám, ha lecsapnának a baktersegről. . .

Igy perelt a vén Ladang önmagával s csak nagy nehezen tudta lábait a kastély felé megindítani.

— Már csak beüzenek neki. Ha olyan nagy szerelmes, hát adjon a kezemen, mert én aztán fordítok egyet a tarisznyán.

A kastélykapu már nyitva volt. A szoba leány éppen virágszedéssel foglalkozott a kastélyt övedző virágos kertben, mikorra Ladang odaérkezett.

Megállott a díszes rácsozatnál s beköszönt a leánynak.

— Jó reggelt hugám! Miben foglalkozkodik ilyen szent reggelen?

— Adjon az Isten kednek is, János bácsi. Hát csak virágot szedek.

— Mire neked a virág? Virág vagy te magad is.

— Ugyan ne beszéljen kend mindig.

— Hát nem igaz? Tudnám én azt, ha legény volnék.

— Nem is vénül kend meg soha!

— Nem is vágyok én rá, hugám, Isten látja a lelkem. Hanem mondjad csak, lehetne-e Vaczkornéval beszélnem?

— Alszik az még, mint a tej.

— Hiszen csak felebred. Nem aludt el örökre.

— Bár elaludnék. Isten bocsássa meg bűnömet, de nem kívánhatok neki jót soha.

A világon nincs nehezebb természetű vénasszony.

— Jara közelebb csak, te Maris. Tudod e, mit akarok a vén hársíval? Meglásd csak, mennyire csuffá lesz téve. Eradj be hozzá s mond meg neki, én keresem, Ne félj tőle, hogy bántson. Ha van egy kis esze nem utasít vissza.

Maris engedett a kérésnek és felkelté Vaczkornét, ki örömmel fogadá a belépő Ladangot.

— Mi jó hirt hoz, komám? kérdi tőle.

— Jobbat, mint gondolná. Tudja e, hogy mindent elkövettem?

— Elkövetett? Miért?

— Ejnye, hogy bakafántoskodik a komámasszony!... Hát nem megígérttem, hogy beszélni fogok Csobán Palival?

A vén asszony egyszeriben oly fürge lett, hogy akár verebát lehetett volna vele fogatni.

— Hát aztán mit mondott?

— Azt mondta, hogy hát ő is szereti a komámasszonyt s el is venné feleségül, ha hozzámenne.

— No, no!... Ne hazudjon komám ilyent!... Már miért is szerethetne egy olyan derék legény egy ilyen vénasszonyt?

— Tyháj! Nem tudja még komámasszony a csiziót!... Már miért is ne szerethetné, mikor elbeszéltem neki, hogy komámasszony még csak harminczhárom esztendő és sok pénze van a ládafiában. Hát ebben nem is hazudtam. Ha nincs is, de lehetne!... A mellett ki mondhatná azt, hogy komámasszony már ötven éves?

— Oh, még nem is vagyok annyi!... Tengeritöréskor töltöttem be a negyvenkilenczet.

— Épen azért!... Csobán Pali már jól van, csak komámasszony ne húzódozzék tőle.

— Én? Már miért is húzódoznám? Mondja komám neki; jöhet bátran!

(Folyt. köv.)

7

szám 1902

Arverési hirdetmény.

Alólirott bírósági kiküldött az 1881. évi XL. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. járás-bíróság 1901. évi V. III. 8801 számú végzése következtében Dr. Tóth Dániel miskolci ügyv. által képviselt özv. Szátmár Királyi Józsefné javára Strassburger Ármán turkevi lakos ellen 1400 K. s. jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján foglalt és 3348 koronára becsült 470 ^m/_m csős tengeri és nádból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a pladányi kir. jbiróságok V. 4 1902. számú végzése folytán fenti tőkekövetelés, ennek 190 — évi hó napjától járó % kamatai és eddig bírói lag már megálapított költségek erejéig Nádudvarhoz tartozó Kis cég-tanyán leendő eszközzésére 1902. évi január hó 27 napjának délelőtti 9 órája határidővel bituzelik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Pladány 1902 évi január hó 13 napján.

Füzi Kálmán
kir. jbirósági küldött.

Vasuti menetrend

Hrvényes 1901 Október hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)		V o n a t		E r k e z i k	
Debreczenből indul					
P.-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonat	1.28	délután	
P.-Ladány	8.10 este	Személyvonat	9.43	este	
Budapest	9.01 délelőtt	Gyorsvonat	1.50	délután	
Budapest	12.36 délután	Személyvonat	8.10	este	
Budapest	10.27 éjjel	Személyvonat	5.45	reggel	
Budapest	4.16 délután	Gyorsvonat	9.40	este	
P.-Ladány	3.37 "	Tv. sz. sz.	5.34	délután	
Debreczen—M.-Sziget—Körösmező					
Királyhaza	5.10 reggel	Személyvonat	2.08	délután	
Körösmező	2.56 reggel	Személyvonat	12.41	délután	
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonat	10.50	éjjel	
M.-Sziget	12.17 délután	Gyorsvonat	4.56	délután	
Szatmár-Németi.	7.58 este	Tv. sz. sz.	12.08	éjjel	
Szatmár-Németi	6.46 este	Gyorsvonat	8.50	este	
Debreczen—Szerencs					
Szerencs	8.22 reggel	Személyvonat	11.21	délelőtt	
Szerencs	4.01 délután	"	7.03	este	
Szerencs	6.58 este	"	10.43	éjjel	
Debreczen—Füzes-Abony					
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonat	10.24	délelőtt	
Tisza-Füred	4.21 délután	"	7.56	este	
Debreczen—Nagy-Léta—Vértés					
N.-Léta—Vértés	9.35 reggel	Vegyesvonat	11.16	délelőtt	
N.-Léta—Vértés	4.31 délután	"	6.18	este	
Debreczen—Tisza-Lök					
Tisza-Lök	5.28 reggel	Vegyesvonat	9.17	délelőtt	
"	4.06 délután	"	7.29	este	
H.-Nánásig	11.20 délelőtt	"	1.18	délután	

* Minden kedden.

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik		V o n a t		I n d u l o n n a k	
P.-Ladány	7.41 reggel	Tv. sz. sz.	6.08	reggel	
P.-Ladány	5.03 reggel	Személyvonat	4.00	reggel	
Budapest	3.36 délután	Személyvonat	9.15	délelőtt	
Budapest	6.26 este	Gyorsvonat	2.03	délután	
Budapest	2.33 éjjel	Személyvonat	7.05	este	
Budapest	11.44 délelőtt	Gyorsvonat	6.50	reggel	
Körösmező—M.-Sziget—Debreczen					
Szatmár-Németi	8.46 reggel	Gyorsvonat	6.42	reggel	
Szatmár-Németi	7.32 reggel	Személyvonat	3.45	reggel	
M.-Sziget	12.16 délután	Személyvonat	8.—	reggel	
Szatmár-Németi	6.45 este	Személyvonat	2.47	délután	
M.-Sziget	3.55 délután	Gyorsvonat	11.35	délelőtt	
Körösmező	10.12 éjjel	Személyvonat	1.22	délután	
Szerencs—Debreczen					
Szerencs	8.07 reggel	Személyvonat	5.—	reggel	
Szerencs	12.07 délután	Személyvonat	9.03	délelőtt	
Szerencs	7.53 este	Személyvonat	5.10	délután	
Nagy-Léta—Vértés—Debreczen					
N.-Léta—Vértés	7.18 reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel	
N.-Léta—Vértés	3.13 délután	"	1.05	délután	
Tisza-lök—Debreczen.					
Tisza-Lök	8.17 reggel	Vegyesvonat	5.06	reggel	
Tisza-Lök	6.35 este	"	2.35	délután	
H.-Nánás	3.30 délután	"	1.30	délután	
Füzes-Abony—Debreczen					
Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonat	4.18	reggel	
Füzes-Abony	5.45 délután	"	11.35	délelőtt	

TEA SZÉTKÜLDÉSI ÜZLET

Farchy R. és társa

Budapest, Nádor utca 13.

szállít 1 Kilo tea vételénél elvámolva bérmentesen minden állomásra utánvét mellett, legfinomabb minőségben közvetlen behozatalu orosz és chinai teát

Cougo-tea	1/2 kilonként	2 frt — kr
Souchong-tea	"	2 " 25 "
Császár keverék legfi.	"	4 " — "
Mikado-tea	"	6 " — "

Moszkvai Moning tea legfinomabb eredeti orosz csomagolásban 1 orosz font (körülbelül 42 deka.) 3 frt 50 kr.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek

a kiadó hivatalban.

Kitüntetve az 1900. párisi világkiállításon aranyéremmel. (Hangszerekért legnagyobb.)

Hadsereg-szállításért ezüst éremmel.

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari hangszergyáros

a javított tárogató feltalálója,

Budapest, II., Lánchid-utca 5. szám, saját házában (a kereskedelmi miniszterium mellett.)

Magyarország legnagyobb és legelőkelőbb gyára

Hegedű vonóval	3 frttól	15 frtig
Mesterhegedűk vonóval	15 frttól	300 frtig
Gordonkák vonóval	8 frttól	150 frtig
Nagy bőgők vonóval	28 frttól	100 frtig
Fuvolák	2 frttól	100 frtig
Szárnykürtök trombita, stb.	12 frttól	feljebb.
Czimbalmok	35 frttól	300 frtig
Rákóczy-tárogatók	30 frttól	60 frtig

Elpusztíthatatlan **HARMONIKÁK** 3, 4, 5, 6, 8 kitünő erős hangu 10 frttól 80-ig.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Harmonikákról külön árjegyzék kérendő.

Cs. és kir.

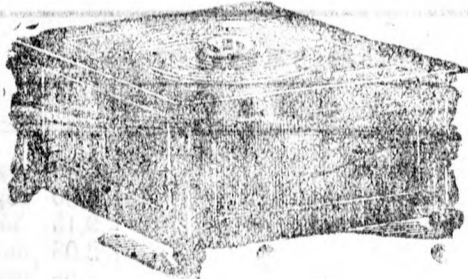

udv. hangszergyár.

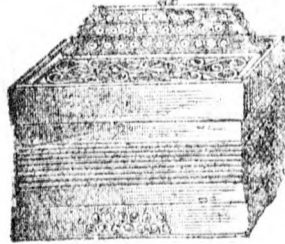
Sternberg Armin és Testvére,

Főreklár és Iroda: Budapest, Kerepesi-ut 36.

Mintur-Ariston.

Ezen új találmányu bájos hangszere a legkedveltebb magyar vagy más nótákat elhuzhatja még az is, kinek fogalma sincs a zenéhez. Ár 2 frt 50, a kóták darabja 25 kr.

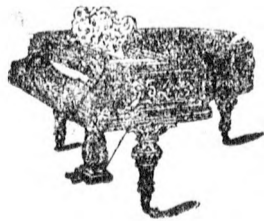
Kitünő hangu harmonikák 2 frttól feljebb 4, 5, 6, 8, 10 frt

Iskolai hegedűk.

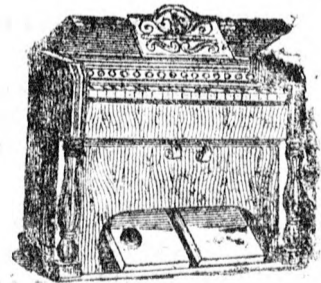
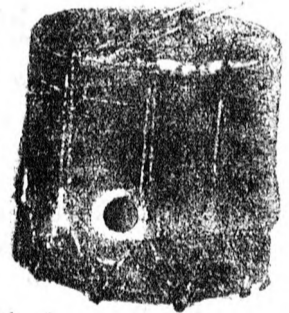
Zongora-termék:

Kossuth Lajos-utca 22.
(Károly-körút sarkán)

Zenepalota.

Dallama csengő, egyenlően tömör erőteljes hangu zongorák a legdusabb választékban.

Mindenütt kitünőnek elismert, saját gyár mányu iskola, szalon és egyházi harmonikumok.

Erard, Feurich, Kern, stb. világhírű zongorák kizárólagos képviselője,

Képes árjegyzék: a) harmonikákról, b) mechanikai zenélő művekről és zenélő dísz tárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről mint hegedűk, fuvolák, **czimbalmok, szitterák, harmoniumok, zongorák** stbről ingyen és bérmentve küldetik, csak megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívántatik az árjegyzék.

Vendéglőknek zenélő automataik.

Debreczen, nyomtatott Kutasi Imre utóda könyvnyomdájában.